

Arrest

nr. 264 211 van 24 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat M. LYS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Irakees staatsburger en soennitische moslim van Koerdische etniciteit. U bent op 23 augustus 1989 geboren in het dorp Bardiya, gelegen in het subdistrict Zummar van het district Tel Afar, in de provincie Ninevah. U bent analfabeet en werkte als herder. U verbleef uw hele leven met uw familie in het dorp, namelijk met uw ouders, uw twee jongere zussen en uw jongere broer.

Op 3 augustus 2014 was u een kudde schapen aan het hoeden bij het dorp Shekhan, elf uur wandelen ten noorden van Bardiya. Plots hoorde u schoten en rumoer in de regio van Bardiya en toen u terug naar uw dorp wandelde hoorde u nog meer beschietingen en zag u mensen wegvluchten.

U realiseerde zich dat IS het dorp innam, waarna u uw kudde achterliet en zelf ook wegvlochtte. U volgde daarbij iemand die de weg kende en u liep samen met een groep mensen rechtstreeks naar de plaats Fishkabur, vanwaar u onmiddellijk met de groep verder wandelde naar een plaats genaamd Semalka. Vervolgens stak u te voet de grens over naar Turkije. U wist niet of uw familie nog in leven was en al dan niet had kunnen ontsnappen aan IS. Sinds uw vertrek uit Irak hebt u nooit meer iets vernomen van uw ouders, uw zussen, uw broer, noch van uw ooms of tantes die in dezelfde regio woonden.

U verbleef ongeveer drie jaar illegaal in Istanbul waar u kon wonen en werken in een hotel. In december 2017 reisde u door naar Griekenland, waar uw vingerafdrukken op 7 januari 2018 genomen werden en waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef 2,5 jaar in een vluchtelingenkamp in Thessaloniki en op 12 maart 2020 besloot u verder te reizen. U reisde via Servië en een aantal onbekende landen om op 18 maart 2020 toe te komen in België. Op 18 mei 2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek legde u uw originele Irakese identiteitskaart neer, afgeleverd op 6 juni 2013 door de burgerlijke stand van Zummar.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalde bij het CGVS weliswaar terloops aan dat u met geheugenproblemen kampt, doch moet worden vastgesteld dat u deze blote bewering op geen enkele wijze heeft gestaafd. In dit kader kan van een verzoeker nochtans verwacht worden dat hij een uitgebreid en gedetailleerd medisch attest zou neerleggen, wat in casu niet het geval is en waardoor uw beweerdde geheugenproblemen geenszins objectief zijn aangetoond of kunnen worden aangenomen. De verklaringen die u zowel bij de DVZ als het CGVS heeft afgelegd, indiceren daarentegen dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Behalve uw blote bewering inzake geheugenproblemen, blijkt nergens dat er zich tijdens de gevoerde gesprekken problemen in die zin (of op enige andere manier) zouden hebben voorgedaan die het voor u moeilijk of onmogelijk maakten om uw motieven uiteen te zetten.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw land ontvluchtte wegens vrees voor IS die uw dorp Bardiya had ingenomen en vanwege de algemene veiligheidssituatie in uw regio in augustus 2014. Na grondig onderzoek van uw asielrelaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken. Op diverse essentiële punten heeft u het CGVS geen zicht geboden op uw reële situatie, legde u verklaringen af die niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen, en inzake bepaalde elementen trachtte u het CGVS zelfs doelbewust te misleiden (zie infra).

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat het CGVS geen geloof kan hechten aan het door u beweerde analfabetisme. U zou analfabeet zijn en vraagt aan uw vrienden om facebookcontacten voor u op te zoeken of om zaken voor u voor te lezen (verklaring DVZ, rubriek 11; CGVS p.18-19 en p.33). Daarentegen blijkt uit uw facebookaccount dat u heel wat comments plaatst bij foto's van uw facebookcontacten en dat u bij vele comments van anderen zelf een reactie plaatst, dit doet u zowel in het Arabisch als Latijns alfabet. Daarnaast volgt u ook een vijftal online nieuwspagina's over de regio Zakho (zie p.5 rapport NMU). Het geheel van deze vaststellingen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u analfabeet zou zijn, wat afbreuk doet aan uw beweerde profiel en uw leefsituatie in Irak die u het CGVS tracht voor te houden.

Daarnaast werd vastgesteld dat u dermate oppervlakkige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegde over de inval van IS en uw vluchtweg uit Irak, dat aan uw relaas – dat u hier rechtstreeks aan koppelt – maar moeilijk geloof kan worden gehecht. Zo beschreef u dat u op 3 augustus 2014 schapen aan het hoeden was in Shekhan en dat u toen plots schoten en rumoer hoorde. U keerde met de kudde terug naar uw dorp Bardiya en zag dat dit ingenomen werd door IS.

Vervolgens liep u mee met een groep mensen naar de plaats Fishkabur, vervolgens naar Semalka, om dan de grens naar Turkije over te steken (CGVS p.21-26). Toen u meermaals gevraagd werd waar u precies stond toen u zag dat Bardiya ingenomen werd, kwam u niet verder dan stellen dat u 'in de buurt van uw dorp was'. Er werd u herhaaldelijk gevraagd waar u zich precies bevond toen u besloot om niet verder te lopen, op welke plek u stond of om te beschrijven tot welke plaats u precies was gelopen. U bleef echter in vage termen stellen dat u in de buurt van uw dorp was en dat u schoten hoorde (CGVS p.22-23), wat bijzonder weinig doorleefd overkomt.

U stelde tevens dat u een willekeurige groep mensen volgde naar een plaats met de naam Fishkabur en een plaats genaamd Semalka, maar u bleek totaal geen idee te hebben waar deze plaatsen lagen of welke grenzen u precies overstak. U wist niet dat Fishkabur een belangrijke overgang naar de Koerdische Autonome Regio vormt, en u had geen idee dat Semalka een essentiële grensoversteek van Irak naar Syrië is, nabij het drielandenpunt met Turkije (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). U stelde louter dat u van Semalka naar Turkije ging maar u gaf te kennen dat u niet wist in welk land Semalka lag, en u zei dat u onderweg geen militairen of controleposten had gezien (CGVS p.24-26). Gezien uw profiel als herder en uw stelling dat u uw familie en geboorteregio plotsklaps achterliet, doet het de wenkbrauwen fronsen dat u geen enkel idee had of u naar Arabisch of Koerdisch gebied wegvluchtte, en of u zich in Irak, Syrië of Turkije bevond. Dat u geen idee had welke grenspunten u concreet overstak en dat u daarbij volstrekt geen militairen tegenkwam doet eveneens bevreemdend aan gezien het bijzondere geografisch belang van deze plaatsen. Zo werd de grenspost in Semalka in de zomer van 2014 periodiek geopend en gesloten naargelang de veiligheidssituatie in Syrië en Irak, waarbij vluchtelingenstromen tegengehouden dan wel doorgelaten werden (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook op dit punt kwamen uw verklaringen aldus bijzonder oppervlakkig, vaag en weinig aannemelijk over. Op basis van al deze vaststellingen samengenomen kunnen uw verklaringen over uw aanwezigheid bij de inval van IS in uw dorp en uw vluchtweg tot Turkije kunnen dan ook moeilijk zomaar voor waar worden aangenomen. Er dient dan ook besloten te worden dat u het CGVS geen concreet zicht biedt op de reële omstandigheden van uw vertrek uit Irak, noch op de werkelijke periode van uw vertrek uit Irak.

Daarnaast biedt u het CGVS geen zicht op uw sociale netwerk in Irak en trachtte u het CGVS op dit punt zelfs doelbewust te misleiden. U stelde dat u sinds uw plotse vlucht in 2014 nooit meer iets gehoord hebt van uw ouders, broers, zus of ooms en tantes (CGVS p.10 en p.13-14). U hebt geen idee of ze nog in leven zijn of waar ze zich kunnen bevinden. U hebt ook geen idee of andere kennissen uit uw regio de inval van IS overleefd hebben en waar deze zich eventueel bevinden. U stelde uitdrukkelijk dat u geen familie of kennissen hebt in de Koerdische Autonome Regio (CGVS p.10, p.14 en p.30). U zou niemand kennen die zich momenteel in Zakho bevindt en u wist zelf niet of u contact had met personen die in Dohuk wonen (CGVS p.19-20). Over dit laatste kan opgemerkt worden dat het bijzonder ontwijkend overkomt dat u zelf niet zou weten of u nog in contact staat met personen die momenteel in Dohuk wonen, temeer gezien u reeds sinds 2014 op zoek zou zijn naar uw vermiste familieleden in Irak. Uit de gegevens op uw facebookprofiel blijken zaken die fundamenteel indruisen tegen deze bovenstaande verklaringen (zie infra; zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, Cedoca New Media Unit (NMU), Check médias sociaux et recherches dossier 20/14231, 24/02/2021).

U zei dat u geen vriendschapsverzoeken van vreemden aanvaardde. U had via facebook geprobeerd om contact te leggen met familie maar dat was niet gelukt. Zo zou u de naam van uw oom Z. opgezocht hebben maar kreeg u enkel foto's van andere mensen. U stelde uitdrukkelijk dat u uw oom Z. niet had kunnen terugvinden op facebook. U had wel heel veel andere personen met de naam Z. teruggevonden, maar u had niemand van hen toegevoegd als vriend (CGVS p.19). Echter, in de vriendenlijst van uw facebookaccount met profielnaam 'J.K.' (CGVS p.18) staat een persoon met de naam 'Zi. O R.' die afkomstig is van Zakho, universitair geschoold zou zijn en momenteel in Dohuk verblijft. U hebt comments geplaatst bij tal van foto's van deze persoon en ook Zi. reageert op uw foto's (zie p.6 en p.34-37 rapport NMU). Er werd u tijdens uw persoonlijke onderhoud de profielfoto van deze persoon getoond, waarop u antwoordde dat u geen idee hebt wie deze persoon zou zijn. U stelde dat er miljoenen mensen zijn die Z. of R. heten en dat uw vrienden voor u facebookcontacten opzochten omdat u zelf niet kan lezen (CGVS p.32-33). Dit komt weinig overtuigend over gezien u even voordien gesteld had dat u uw oom niet had kunnen terugvinden op facebook en dat u geen vreemden toevoegde aan uw contactpersonenlijst, en gezien jullie klaarblijkelijk actief reageren op elkaars foto's. Ook blijkt uit het onderzoek van NMU dat u tevens via instagram bevriend bent met het instagram account van deze oom (zie p.2 en p.7 rapport NMU). Deze elementen tonen aan dat u wel degelijk nog contact hebt met uw oom Z. in Irak, wat het vermoeden doet rijzen dat u tot op heden banden onderhoudt met familie in Irak, doch dat u dit tracht achter te houden voor het CGVS.

De vaststelling dat u niet de waarheid vertelt over uw huidige contacten met uw (familiale) netwerk in Irak, doet eveneens afbreuk aan uw vluchtrelaas op zich waarbij u stelde dat u uw familie en dorp plotsklaps moest achterlaten en dat sindsdien iedereen vermist zou zijn.

Naast uw oom Z. blijkt uit uw facebookaccount dat u nog met talloze andere personen in Irak contacten hebt, waaronder een aanzienlijk aantal die een link vertonen met Zakho en/of Dohuk. Zo worden er comments bij uw foto's uitgewisseld door een heel aantal personen die verblijven in Zakho of Dohuk, die van deze plaatsen afkomstig zijn of die er onder meer gestudeerd zouden hebben. Ook onderhoudt u zowel via facebook als via instagram actief contact met een persoon genaamd 'T. Ahmed', die gestudeerd zou hebben in Zakho en daar tot op heden verblijft. Slechts een beperkt aantal van uw facebookvrienden zijn ook afkomstig van Mosul (zie p.5-7 rapport NMU voor een gedetailleerd overzicht van deze facebookcontacten). Uit het geheel van deze informatie blijkt dan ook dat u niet enkel met uw oom Z. maar ook met talloze andere personen in Irak contact hebt, en bovenal met personen die zich in de Koerdische Regio van Irak bevinden, wat rechtstreeks indruist tegen uw verklaringen bij het CGVS hierover. U verklaarde immers dat u, behalve in Mosul en Bardiya, nergens familie had en u ontkende vervolgens uitdrukkelijk dat u familie of vrienden had in de Koerdische Regio van Irak (CGVS p. 14). Uw bewering dat u in Irak nooit elders heeft gewoond staat immers in schril contrast met voormelde informatie die het CGVS terugvond via sociale media en waaruit blijkt dat u banden hebt met de provincie en/of stad Dohuk/ Duhok in de Koerdische Autonome Regio. Hieruit blijkt dan ook verder dat u het CGVS doelbewust geen zicht biedt op uw contacten met uw (familiale) netwerk, noch op de werkelijke herkomstregio van u en/of uw familie.

Overigens dient opgemerkt dat u een facebookaccount probeerde achter te houden voor het CGVS. U zei dat u een facebookaccount had onder de naam 'J.K.' (CGVS p.19) en op de vraag of u nog een ander facebookaccount had antwoordde u uitdrukkelijk van niet (CGVS p.18). Echter, na onderzoek van uw facebookactiviteiten blijkt dat u wel degelijk over een tweede facebookaccount beschikt, namelijk onder de naam 'J.Ko.' waarop u duidelijk te zien bent op de foto's die u met dit account postte (zie p.9-10 rapport NMU). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat u tegenover het CGVS enkel het account kenbaar maakte dat sterk afgeschermd is op facebook, terwijl u nog een ander account hebt waarmee u klaarbijkelijk tal van comments en foto's post (zie rapport NMU).

Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw familiebanden, wat de vaststelling dat u geen zicht biedt op uw werkelijke familiale netwerk en situatie versterkt. U stelde immers dat u in Bardiya bent geboren en daar uw hele leven hebt gewoond. U zou nooit in de naburige stad Zummar zijn geweest, en als u de dieren hoedde passeerde u wel andere dorpen, maar u zou deze dorpen nooit binnen zijn gegaan (CGVS p.4-6). Hieruit kan redelijkerwijze afgeleid worden dat de kern van uw leven, activiteiten en sociale en familiale netwerk zich in uw dorp Bardiya afspeelde. Uit uw verklaringen bleek dat een belangrijk deel van uw familie zich in bij u in Bardiya bevond, maar u legde ernstig tegenstrijdige verklaringen af over deze familieleden. Zo stelde u eerst dat uw oom Mohammed Ramadan drie zonen en twee dochters had. U voegde zelfs details toe over het leven van deze oom, nl. dat zijn kinderen allen jonger waren dan u, dat hij ook in Bardiya woonde en dat hij samen met uw vader voor Haji Shahr werkte (CGVS p.11-12). Later in uw persoonlijke onderhoud zei u evenwel dat deze oom twee zonen en één dochter had. Meteen daarna paste u uw verklaringen weer aan en zei u dat hij drie zonen en geen dochters had en noemde u de namen van zijn drie zonen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden zei u dat u nooit gezegd had dat uw oom Mohammed Ramadan nog twee dochters had (CGVS p.31), wat evenwel onwaar is en dus niet beschouwd kan worden als afdoende verklaring. Ook over de kinderen van uw oom A.R. legde u tegenstrijdige verklaringen af. Eerst zei u dat hij twee zonen en één dochter had (CGVS p.12), later stelde u dat hij twee zonen en geen dochters had. Hier zei u bij confrontatie dat u zich echt niet kon herinneren dat u ooit gezegd had dat uw oom nog een dochter had (CGVS p.31). Dat u ook over het gezin van deze oom tegenstrijdige verklaringen aflegde doet bevreemdend aan, aangezien u zei dat hij ook in Bardiya en zelfs naast jullie gewoond zou hebben. Ook deze oom werkte samen met uw vader voor Haji Shahr (CGVS p.12). Voorts kon u zich wel de namen van uw twee tantes langs vaderszijde herinneren, maar wist u niet meer hoe uw twee tantes langs moederszijde heetten, hoewel zij ook bij u in het dorp Bardiya woonden. U stelde vaagweg dat zij "drie à vier kinderen" hadden (CGVS p.21). U legde evenzeer tegenstrijdige verklaringen af over uw familieleden die in Mosul woonden. Zo zei u eerst dat uw oom S. vier kinderen had (CGVS p.12-13), later stelde u dat hij slechts twee kinderen had (CGVS p.32). Tevens zei u eerst dat uw oom Z. twee kinderen had (CGVS p.13), later zei u dat hij drie kinderen had, om vervolgens meteen uw verklaringen aan te passen en te stellen dat hij vier kinderen had (CGVS p.32). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelde u dat u kampte met geheugenproblemen omdat u zich psychologisch niet goed voelde en u zich niet goed meer kon concentreren (CGVS p.21 en p.32).

Er mag echter van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn eigen familiale situatie slechts met moeite kan weergeven (CGVS p.33), verwacht worden dat hij binnen redelijke termijn medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn problemen te staven en/of te laten behandelen, hetgeen u nagelaten heeft om te doen. Zoals hierboven reeds gesteld, biedt u het CGVS op deze manier geen zicht op uw werkelijke leefsituatie en uw familiale netwerk. Dat u niet in staat was om te verduidelijken welke neven, nichten, ooms en tantes er bij u in het dorp en zelfs naast u gewoond zouden hebben, doet mede afbreuk aan de aannemelijkheid van uw verklaring dat u uw hele leven lang tot uw vertrek uit Irak in dit dorp verbleven zou hebben.

In het licht van bovenstaande dient opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u zelf niets zou hebben ondernomen om uw familie te traceren, wat verder afbreuk doet aan uw bewering dat uw gehele familie en al uw kennissen vermist zouden zijn. U zei dat u sinds uw plotse vlucht uit Irak in de zomer van 2014 nooit meer iets vernomen hebt van uw familie. Gevraagd of u iets ondernomen hebt om uw familie terug te vinden, zei u dat u in Turkije aan mensen vroeg of zij iets over uw familie wisten, echter tevergeefs (CGVS p.10 en p.15). U zou nog nooit gehoord hebben van het Rode Kruis, laat staan van hun traceerdienst, een internationaal geworteld netwerk van het Rode Kruis dat familieleden meehelpt opsporen indien het contact vanwege migratie verloren is gegaan (CGVS p.29; zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Nochtans wordt u begeleid door een advocaat en zijn er in het opvangcentrum waar u verblijft medewerkers waartoe u zich kan richten, wat het mede onaannemelijk maakt dat u volstrekt niet op de hoogte zou zijn van eventuele mogelijkheden om vermiste familieleden te helpen traceren. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u nog nooit van deze instantie gehoord zou hebben en duidt op een ernstig gebrek aan interesse en initiatief ten aanzien van uw eigen situatie. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familiale situatie.

Aanvullend stelt het CGVS vast dat u onaannemelijke verklaringen aflegde over uw gsm-bezit bij uw vlucht uit Irak, en aldus over uw mogelijkheden om uw familie te contacteren. U zei dat u op het moment van uw vlucht uw gsm bij had (CGVS p.24). Gevraagd of u dan met uw gsm uw familieleden had proberen opbellen, zei u dat u geen telefoonnummers had van uw familie en dat u uw gsm enkel gebruikte als zaklamp om uw weg te verlichten (CGVS p.29). Deze verklaring komt evenwel bijzonder weinig overtuigend over en wijst opnieuw in de richting dat u het CGVS zaken op de mouw tracht te spelden.

Aangezien blijkt dat u actief bent op sociale media, contacten met heel wat personen in Irak onderhoudt, en nieuws- en informatiekanalen volgt (waaronder verschillende die betrekking hebben op Zakho), kan het maar moeilijk overtuigen dat u zich niet enigszins zou vergewissen van de situatie in Bardiya. U zei dat u momenteel niets weet over Bardiya en de situatie aldaar. U zei dat u bij terugkeer gedwongen gerekruteerd zou worden door IS maar u had zelf geen weet van personen in de regio Zummar die aldus gerekruteerd waren. U wist niet wie de regio Zummar momenteel in handen heeft en u had geen idee of er misschien al families teruggekeerd waren (CGVS p.29-30). Echter, omdat u vertrokken bent omwille van de algemene veiligheidssituatie in Zummar en claimt nergens elders in Irak terecht te kunnen, en aangezien u nooit meer iets van familie of kennissen uit Bardiya gehoord hebt (CGVS p.21 en p.30), mag redelijkerwijze minstens van u verwacht worden dat u meer inspanningen zou leveren om u enigszins te informeren over de situatie terplekke. De vaststelling dat u dit niet gedaan hebt, duidt op een dermate gebrek aan initiatief en interesse in uw hoofde dat aan uw verklaringen over uw recente verblijfplaats en de inval met IS maar moeilijk geloof kan worden gehecht.

De diverse bevindingen van het CGVS – met name de onaannemelijke verklaringen aangaande uw beweerd gedwongen vertrek uit Bardiya, uw desinteresse in deze regio na uw beweerd vertrek, uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw netwerk, de talrijke connecties met mensen uit Dohuk en/of Zakho, het ongeloofwaardig bevonden analfabetisme – wijzen er duidelijk op dat uw bewering dat u nooit elders in Irak heeft verbleven dan in Bardiya en dat u in Irak geen kennissen of familie zou hebben buiten Bardiya en Mosul onmogelijk aannemelijk kunnen worden bevonden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Tel Afar gelegen in de provincie Ninevah. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerd regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Bardiya of de regio Zummar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen

in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

*Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.*

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 19 januari 2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Iraakse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Irak afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Ter staving van uw beschermingsverzoek legde u enkel uw originele Iraakse identiteitskaart voor. Evenwel moet er worden benadrukt dat uw identiteitskaart niet aantoont dat u daadwerkelijk in Bardiya zou hebben verbleven, laat staan tot de datum van afgifte, met name 6 juni 2013. Naast het gegeven dat dergelijke stukken in Irak eenvoudig op frauduleuze wijze verkrijgbaar zijn, bestaat er in Irak evenzeer de mogelijkheid op een nieuwe identiteitskaart aan te vragen én op te halen via een volmacht en dus zonder dat de eigenlijke houder dient te verschijnen voor de bevoegde diensten. De beschikbare informatie dienaangaande werd aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- Artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- Artikelen 48/3, 48/4 48/6 en 57/1, §§ 3 en 4 van de wet van 15 december 1980;
- Artikel 3 EVRM;
- Artikel 17, §2 Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CG VS);
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout."

In het verzoekschrift geeft verzoeker vooreerst een samenvatting van de motieven in de bestreden beslissing. Vervolgens weerlegt hij deze motieven in het verzoekschrift als volgt:

"1. Verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat hij volhardt in zijn verklaringen.

2. Vervolgens wenst verzoeker te benadrukken dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud meermaals uitdrukkelijk stelde dat hij met geheugen- en psychische problemen te kampen heeft: [citeren notities van het persoonlijk onderhoud]

Verwerende partij verwacht van verzoeker "dat hij een uitgebreid en gedetailleerd medisch attest zou neerleggen" wat in casu niet het geval is. waardoor zijn geheugenproblemen "geenszins objectief zijn aangetoond of kunnen worden aangenomen". Verzoeker betwist niet dat hij op het moment dat zijn persoonlijk onderhoud plaatsvond geen dergelijk attest heeft neergelegd, maar uit zijn verklaringen zou ook duidelijk moeten blijken wat de reden hiervoor was. Verzoeker had namelijk nog geen enkele afspraak bij een psycholoog kunnen krijgen, ondanks zijn herhaalde vraag naar psychologische hulp.

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud slaakte verzoeker een noodkreet naar psychologische hulp, zoals hierboven duidelijk blijkt, die echter onbeantwoord bleef. Om de eenvoudige reden dat verzoeker helemaal geen enkele psychologische begeleiding ontving op dat moment, heeft hij een dergelijk attest dan ook niet kunnen voorleggen.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij op 18 maart 2020 in België toekwam, wat exact de datum is dat de Belgische regering de hele samenleving op slot deed als gevolg van de toen net uitgebroken COVID-19 pandemie (op 18 maart 2020 werd het Ministerieel besluit houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID - 19 te beperken uitgevaardigd). Het logische gevolg hiervan is niet alleen geweest dat verzoeker pas op 18 mei 2020 formeel zijn verzoek om internationale bescherming kon registreren, maar ook dat hij maanden vertraging heeft opgelopen met het verkrijgen van de gepaste hulp en opvang.

Een tweede gevolg is dat het, sinds verzoeker in België is, gezien de sanitaire en beperkende maatregelen allesbehalve een evidentie is geweest om de vereiste hulp te verkrijgen, laat staan om fysieke consultaties te organiseren met een psycholoog.

Verzoeker heeft voldoende gerechtvaardigde redenen gegeven waarom hij een dergelijk attest niet heeft kunnen voorleggen, wat verwerende partij had moeten weten als het zijn verklaringen daaromtrent voldoende beoordeeld had. Verwerende partij was duidelijk op de hoogte dat verzoeker nog geen psychologische hulp had verkregen en hier dringend nood aan had.

Verzoeker kan evenmin inzien uit welke elementen verwerende partij afleidt dat de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd, indiceren dat hij over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

Uit verschillende van zijn verklaringen (zie bv. notities PO, p. 32) blijkt namelijk duidelijk dat verzoeker zich van vele zaken nog weinig kan herinneren, wat hij in sommige gevallen ook uitdrukkelijk aangeeft: [citeren notities van het persoonlijk onderhoud]

Op welke motieven verwerende partij zich dus baseert om tot de conclusie te komen dat het voor verzoeker moeilijk of onmogelijk was om zijn relaas uiteen te zetten, is niet duidelijk tegen de hierboven geschetste achtergrond.

Hoe dan ook, verzoeker heeft sinds zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS in januari 2021 dan toch psychologische hulp kunnen verkrijgen bij een psychologe, bij wie hij op 26 maart 2021 voor het eerst op consultatie is kunnen gaan.

Sindsdien is hij een aantal keer op consultatie geweest, met name op 28 mei 2021, 11 juni 2021 en 25 juni 2021.

Zijn psychologe, mevrouw N. de MARTYNOFF, heeft een attest opgesteld dat een zicht biedt op de symptomen en de diagnose die wordt weerhouden **(stuk 3)**: [...]

Zijn psychologe weerhoudt dan ook dat verzoeker lijdt aan chronische posttraumatische stress en aanpassingsstoornis met een anxio-depressieve stemming als reactie op meerdere stressfactoren die die resulteren in klinisch significant lijden ("Le patient souffre de stress post traumatique chronique et trouble de l'adaptation avec humeur anxio-dépressive en réaction à plusieurs facteurs de stress qui entraînent une souffrance cliniquement significative").

Hieruit blijkt dus ook dat verzoeker objectief kan aantonen dat hij met bepaalde psychische klachten te kampen heeft die al tijdens het persoonlijk onderhoud naar boven kwamen en die hem verhinderen om bepaalde zaken volgens het verwachtingspatroon van verwerende partij te voldoen. De conclusie van verwerende partij dat verzoeker over "voldoende cognitieve capaciteiten" zou beschikken, moet dus bijgesteld worden en moet doen besluiten dat verzoeker effectief op objectieve wijze heeft aangetoond dat hij geheugen- en andere psychische problemen heeft.

Tegen de achtergrond van verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn psychische klachten, aangevuld met het psychologisch attest dat verzoeker bij dit verzoekschrift neerlegt, zou verwerende partij verzoekers asielrelaas opnieuw moeten onderzoeken, de geheugenproblemen en psychische gezondheidstoestand indachtig.

Verzoeker meent dat verwerende partij namelijk in dat geval tot een andere conclusie had moeten komen, door aan bepaalde verklaringen de nodige nuance te verlenen in deze context.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat verwerende partij op geen enkele wijze twijfels heeft geuit bij het profiel van verzoeker als herder, noch over zijn activiteiten als herder, noch over zijn kennis van zijn regio van herkomst zelf en zijn verklaringen in dat verband.

Verzoeker heeft hier namelijk uitgebreide, spontane, accurate en coherente verklaringen over afgelegd, die door verwerende partij op geen enkele manier beoordeeld geweest zijn.

Verzoeker meent dat hij zijn herkomst wel degelijk voldoende duidelijk en aannemelijk heeft gemaakt, getuige ook zijn vele verklaringen daaromtrent: hij vertelde o.a. over zijn stam en waar die nog voorkomt in de regio, welke stammen er nog wonen in zijn dorp, wie er de controle heeft, welke dorpen en steden er in de buurt lagen etc. (zie notities PO. p. 4-6).

Bovendien verklaarde verzoeker uitdrukkelijk nooit buiten zijn dorp geweest te zijn, behalve dan met de kudde waarmee hij de weilanden introk (notities PO, p. 5-6. 9). Verzoeker is nooit in Tel Afar, Zummar of Mosul geweest, noch in de Koerdisch Autonome Regio (zie notities PO. p. 5-6. 9).

Bovendien is verzoekers dorp van herkomst, Bardiya, ver verwijderd van het officiële grondgebied van Iraaks-Koerdistan en vermag het niet verbazen dat hij als eenvoudige herder er dus nooit geweest is.

Zelfs als hij met de kudde weg was, ging hij nooit een ander dorp binnen (wat ook moeilijk zou zijn met een kudde van 900-1000 schapen, geiten en steenbokken). Verzoeker kon niettemin andere dorpen in de buurt zonder problemen lokaliseren en kon ook vertellen over andere herkenbare elementen in de buurt, zoals bv. een rivier (zie notities PO. p. 6).

Daarnaast vertelde verzoeker met veel overtuiging en kennis over zijn activiteiten als herder, voor wie hij werkt, wie er nog werkte (inclusief hun identiteit), wat hij ermee verdiende, waar de schapen werden gekocht/verkocht, etc. (zie notities PO. p. 6-9. 12).

Verzoeker vertelde eveneens over de landbouwactiviteiten van zijn vader (notities PO. p. 9).

Noch verzoekers verklaringen over zijn herkomstregio, noch zijn verklaringen over zijn activiteiten als herder werden door verwerende partij in de beoordeling betrokken om tot de conclusie te komen dat er geen geloof gehecht kan worden aan zijn regio van herkomst in Irak.

Dit zijn nochtans twee belangrijke elementen die van essentieel belang zijn om te beoordelen of een verzoeker om internationale bescherming werkelijk afkomstig is uit een bepaalde regio.

In casu echter houdt verwerende partij hier geen rekening mee en haalt het andere, minder relevante elementen aan om zijn herkomst te betwisten.

4. Zo meent verwerende partij bijvoorbeeld dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers analfabetisme, omdat uit informatie met betrekking tot zijn Facebookaccount zou blijken dat hij heel wat comments plaatst bij foto's van zijn facebookcontacten en dat hij hemzelf eveneens reacties worden geplaatst, zowel in het Arabisch als Latijns alfabet. Daarnaast zou hij een fiktie online nieuwspagina's over de regio Zakho volgen. Verzoeker betwist niet als dusdanig dat deze informatie uit zijn Facebookaccount af te leiden valt, maar wijst op de nuance die verwerende partij zelf aanhaalt in de

bestreden beslissing. Verzoeker vraagt namelijk aan vrienden om Facebookcontacten voor hem op te zoeken en om zaken voor hem te vertalen en voor te lezen.

Daarnaast wijst verzoeker op andere functies van Facebook, waardoor bv. ook blinden Facebook kunnen gebruiken met behulp van spraaktechnologie. Zo kan verzoeker zowel reacties beluisteren (en dus 'lezen') en er zelf plaatsen.

Verzoeker meent dat zijn verklaringen voldoende aannemelijk zijn en dat verwerende partij in dit verband zijn profiel als analfabeet niet louter op basis van deze vaststelling in twijfel had mogen trekken.

5. Wat de "oppervlakkige en onwaarschijnlijke verklaringen" betreft over de inval van IS en zijn vluchtweg uit Irak, die "bijzonder weinig doorleefd" overkomen, moet verzoeker vaststellen dat hij gezien zijn psychische problemen (geheugenproblemen) en het feit dat deze feiten zich 7 jaar geleden hebben afgespeeld, tegen deze persoonlijke achtergrond wel degelijk voldoende doorleefde en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd.

Ook zijn profiel als analfabete herder, die nooit zijn dorp uitging en enkel de kudde dieren uitliet in de weilanden, dient voldoende gewicht te krijgen bij deze beoordeling, wat zijn gebrek aan bredere geografische kennis kan verklaren. Niettemin heeft verzoeker voldoende aangetoond over een goede lokale geografische kennis te beschikken (zie eerder).

Verzoeker verklaarde zelf bovendien op een bepaald moment tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat bepaalde zaken eenvoudigweg moeilijk te herinneren waren, omdat het zo lang geleden is: "ik weet het echt niet meer want het was in 2014 gebeurd en we zijn nu 2021" (notities PO, p. 25)

Daarbij moet nog opgemerkt worden dat in de context van een dergelijke onstuimige vlucht, waarbij verzoeker in allerijl zijn herkomstregio verlaten heeft vanwege de opmars van IS in de zomer van 2014, bepaalde elementen hoe dan ook aan de aandacht en aan het geheugen ontsnappen. Niettemin meent verwerende partij dat hij voldoende context kon verschaffen bij gebeurtenissen die dermate zwaarwichtig zijn dat verwerende partij genoeg had moeten kunnen nemen met de verklaringen van verzoeker, zeker in het licht van de lange tijd die sindsdien verstreken is en de psychische gezondheidsproblemen.

Daarnaast had verwerende partij zelfs kunnen vaststellen dat het dorp van verzoeker, Bardiya, samen met buurdorpen die verzoeker eveneens genoemd heeft (Sheikhan, Hamad Agha en Barzan) in de zomer van 2014 het slagveld geweest van hevige gevechten tussen IS en de Peshmerga, waarbij grote delen van deze dorpen volledig in as zijn gelegd, zoals ook uit een uitgebreid rapport van Human Rights Watch van 2016 blijkt (stuk 4).

Human Rights Watch schrijft in dit rapport onder ander het volgende: [citeren uit rapport]

Verzoeker meent dat er voldoende redenen zijn om aan te nemen dat het geloofwaardig is dat hij geen contacten meer heeft met familieleden of kennissen in zijn dorp van herkomst, gezien de grootschalige gevechten die daar plaatsvonden op het moment van zijn vertrek uit de regio en de grote vernietigingen die er zijn aangebracht.

Verzoeker verklaarde eveneens dat er Arabieren in zijn dorp woonden (zie notities PO, p. 4). Wat bevestigd wordt door het rapport van HRW: [citeren uit rapport]

Daarnaast verklaarde verzoeker duidelijk dat hij halsoverkop vertrokken is, de weg niet kende en mensen volgde die ook wegtrokken (notities PO, p. 24, 26).

Zoals verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde, onderhoudt hij geen contact met zijn familieleden, maar trachtte hij deze op meerdere ogenblikken niettemin op te sporen. Hij heeft dit o.a. via Facebook geprobeerd. Zoals eerder aan bod gekomen, is verzoeker echter analfabeet en beheert hij zelf zijn Facebookaccount niet, maar laat hij dit beheren door vrienden.

Verzoeker merkt op dat het account dat verwerende partij gevonden heeft en dat verzoeker niet vermeld heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud, een account is dat aangemaakt is in Griekenland door vrienden en waartoe verzoeker tot op heden geen toegang meer heeft.

Dit blijkt ook uit het administratief dossier, dat bevestigt dat het account waaruit verwerende partij het meeste afleidt, slechts in januari 2018 is aangemaakt, wat overeenkomt met verzoekers verklaring dat hij in december 2017 naar Griekenland is doorgereisd en er begin januari 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Er is slechts één foto op dit profiel zichtbaar, waar verzoeker inderdaad zelf op staat, die dateert van 18 februari 2018. Verder kan hieruit eigenlijk weinig afgeleid worden en lijkt verzoeker het voordeel van de twijfel te verdienen met zijn profiel als herder en zijn verklaringen met betrekking tot zijn analfabetisme, dat zijn vrienden dit account beheerden en voor hem voorlezen en dat hij hiervan het wachtwoord niet meer heeft.

De reden dat verzoeker dan ook niet over dit account sprak tijdens zijn persoonlijk onderhoud, was omdat het een inactief account is.

Minstens verdient verzoeker de kans om hierover opnieuw gevraagd te worden.

Uit het account blijkt bovendien dat verzoeker bevriend is met 2864 personen, wat een absurd hoog aantal is. Dit lijkt eveneens verzoekers verklaringen te bevestigen dat zijn vrienden dit account beheerden en eender wie toevoegden.

In ieder geval is verzoeker onvoldoende met deze elementen geconfronteerd geweest waardoor hij niet de kans heeft gekregen om bepaalde zaken toe te lichten of te verklaren.

Verwerende partij hecht hoe dan ook disproportioneel veel belang aan de gegevens die uit dit Facebookaccount blijken in vergelijking met verzoekers verklaringen over zijn herkomst, zijn profiel en zijn psychische gezondheidsproblemen.

6. De opmerkingen van verwerende partij dat het bijzonder merkwaardig is dat verzoeker zelf niets zou hebben ondernomen om zijn familie te traceren, wat eveneens afbreuk zou doen aan zijn bewering dat zijn hele familie en al zijn kennissen vermist zouden zijn. houden evenmin voldoende rekening met verzoekers verklaringen. Zo stelde hij meermaals dat hij op meerdere momenten actie trachtte te ondernemen om zijn familie op te sporen, waaronder via een Facebookaccount, zonder succes (zie notities PO. p. 15. 19. 29).

Verzoeker is bovendien hopeloos wat zijn familie betreft en was dankbaar dat het CGVS hem inlichtte over de mogelijkheid om via het Rode Kruis zijn familie te helpen opsporen (notities PO. p. 29-30).

Verzoeker meent dat hij voldoende aannemelijk heeft kunnen maken van het dorp Bardiya afkomstig te zijn. dat hij in 2014 en dus meer dan zeven jaar geleden ontvlucht heeft, dat hij met geheugenproblemen kampt als gevolg van psychische gezondheidsproblemen, wat aangetoond is met een psychologisch rapport. Verzoeker meent dat hij zo voldoende nuance aan zijn verklaringen heeft kunnen bijbrengen en dat verwerende partij zich op minder relevante elementen heeft gebaseerd om tot het besluit te komen dat zijn herkomst niet aannemelijk zou zijn, zonder verzoekers verklaringen omtrent zijn geografische kennis en zijn dagelijkse activiteiten te betrekken bij deze beoordeling. Om deze redenen dient er wel degelijk geloof gehecht te worden aan verzoekers herkomst, alsook aan de feiten die zich in zijn regio hebben voorgedaan en die geleid hebben tot zijn vlucht uit Irak. Minstens dient zijn herkomst, in het bijzonder zijn verklaringen omtrent zijn geografische kennis en zijn activiteiten als helder, verder onderzocht te worden in het licht van de ernstige gebeurtenissen die zich in de zomer van 2014 in verzoekers regio van herkomst hebben afgespeeld, zoals aan de hand van objectieve landeninformatie bij dit verzoekschrift wordt aangetoond.

Uit het voorgaande volgt dan ook dat verzoeker een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk heeft gemaakt, alsook dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde dient de bestreden beslissing vernietigd te worden en dient te zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS, indien Uw Raad van mening is dat bijkomende informatie vereist is."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Psychologisch attest opgesteld door mevrouw N. de MARTYNOFF d.d. 20 augustus 2021;

4. Rapport Human Rights Watch. MARKED WITH AN "X" - Iraqi Kurdish Forces' Destruction of Villages. Homes in Conflict with ISIS, 2016. [URL]"

2.3. Bij aanvullende nota van 28 oktober 2021 voegt verzoeker volgende stukken:

- "1. Neuropsychologisch rapport d.d. 15 oktober 2021, opgesteld en ondertekend door J. Noizet;
2. Voorschrift opgesteld en ondertekend door Dr. A. Bouillon".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De aangevoerde schending van artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan evenmin worden aangenomen. Er dient immers te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker met bepaalde tegenstrijdigheden in zijn gezegden niet zou zijn geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten.

7. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 57/1, § 3 en 4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt dat verzoeker niet toelicht op welke wijze hij dit artikel geschonden acht. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

De uiteenzetting van een “*middel*” vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

8. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Blijkens de bestreden beslissing biedt verzoeker in weerwil van zijn plicht tot medewerking geen helder zicht op zijn profiel (vermeend analfabetisme), zijn sociaal en familiaal netwerk in Irak, zijn verblijfplaatsen in Irak, de door hem afgelegde reisroute en de gebeurtenissen die tot zijn vertrek hebben geleid.

Bovendien heeft verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd inzake zijn identiteitskaart. Bij de DVZ stelde verzoeker initieel dat zijn identiteitskaart nog in Irak ligt (verklaring DVZ, punt 29), terwijl hij later aangaf dat hij zijn identiteitskaart mee had en deze neerlegde (vragenlijst CGVS, vraag 3.8.).

Inzake deze identiteitskaart wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd:

“Evenwel moet er worden benadrukt dat uw identiteitskaart niet aantoonde dat u daadwerkelijk in Bardiya zou hebben verbleven, laat staan tot de datum van afgifte, met name 6 juni 2013. Naast het gegeven dat dergelijke stukken in Irak eenvoudig op frauduleuze wijze verkrijgbaar zijn, bestaat er in Irak evenzeer de mogelijkheid op een nieuwe identiteitskaart aan te vragen én op te halen via een volmacht en dus zonder dat de eigenlijke houder dient te verschijnen voor de bevoegde diensten. De beschikbare informatie dienaangaande werd aan uw administratief dossier toegevoegd.”

Voorstaande elementen inzake zijn identiteit betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

9. Verzoeker houdt in het verzoekschrift vol dat hij analfabeet is en hekelt de motivering aangaande zijn Facebookaccount in de bestreden beslissing. Hij herneemt dat zijn vrienden Facebookcontacten voor hem opzoeken en zaken voor hem vertalen en lezen. Daarnaast stelt verzoeker dat hij gebruik maakt van spraaktechnologie om reacties te beluisteren en te plaatsen.

In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker heel wat *comments* plaatst bij foto's van zijn Facebookcontacten en dat hij bij vele *comments* van anderen zelf een reactie in het Latijns, dan wel het Arabisch alfabet plaatst. Verder blijkt dat hij een vijftal online nieuwspagina's over de regio Zakho volgt op Facebook. Dat verzoeker telkens beroep zou doen op zijn vrienden of spraaktechnologie om een dermate groot aantal aan reacties te plaatsen of nieuwsartikelen te lezen, is niet aannemelijk. Verzoekers aanwezigheid en activiteit op Facebook ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn bewering analfabeet te zijn.

Bovendien dient opgemerkt dat, hoewel verzoeker voor de asielinstanties verklaarde over één Facebookprofiel te beschikken, uit onderzoek van de Cedoca New Media Unit (NMU) blijkt dat verzoeker over twee Facebookprofielen beschikt (*“Hebt u een facebook account?”, “ik heb een facebook, maar mijn gsm is geformatteerd.”, “Wat bedoelt u daarmee?”, “ja dat alles verwijderd is en ik heb ook geen code meer.”, “Is dat facebookaccount nog actief?”, “ja”, “Gebruikt u het account nog?”, “eigenlijk niet want ik had u verteld dat ik er geen code meer van heb, dus ik heb geen toegang meer.”, “Wat is de naam van dit fb account?”, “gewoon mijn naam.”, “Welke naam?”, “J.K.”, “Hebt u nog een ander fb account?”, “neen, enkel een.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat zijn tweede Facebookaccount werd aangemaakt door vrienden in Griekenland, dat hij hiervan het wachtwoord niet meer heeft en dat hij er tijdens het persoonlijk onderhoud niet over sprak omdat het een inactief account is.

Dit kan echter niet verschonen dat verzoeker ontkende een ander Facebookaccount te hebben wanneer hem hier uitdrukkelijk naar werd gevraagd. Redelijkerwijs kon van verzoeker worden verwacht dat hij melding zou maken van het inactief account, *quod non*. Ook het gegeven dat hij 2864 Facebookvrienden heeft, kan zijn bewering dat het account wordt beheerd door vrienden niet staven.

Dat verzoeker over twee Facebookprofielen beschikt en dit tweede profiel verborgen tracht te houden, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden analfabetisme. Het is immers niet aannemelijk dat een analfabeet niet één, maar twee Facebookprofielen zou aanmaken en telkens beroep zou doen op niet nader genoemde vrienden en spraaktechnologie om berichten te lezen en te posten.

De vaststelling dat verzoeker over twee Facebookaccounts beschikt en actief is op deze accounts is onverenigbaar met zijn voorgehouden profiel en analfabetisme.

10. Verder stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker met zijn oppervlakkige en onwaarschijnlijke verklaringen geen concreet zicht biedt op de reële omstandigheden van zijn vertrek uit Irak, noch op de werkelijke periode van vertrek en zijn reisroute.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn geheugenproblemen, het gegeven dat de feiten zich zeven jaar geleden hebben afgespeeld en de context van zijn onstuimige vlucht ter verschoning van zijn verklaringen.

Verzoeker toont met zijn verwijzingen naar geheugenproblemen niet aan dat zijn cognitief geheugen dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen omtrent zijn leefwereld, familiale situatie en de gebeurtenissen die tot zijn vlucht uit Irak hebben geleid. Bovendien kan uit zijn verklaringen zelf kan niet blijken dat hij door problemen met zijn geheugen verhinderd was om volwaardige verklaringen af te leggen inzake zijn eigen leefwereld en de reden(en) voor zijn verzoek om internationale bescherming.

Ook het argument dat de feiten zich zeven jaar geleden hebben voorgedaan, kan verzoekers ondoorleefde en oppervlakkige verklaringen niet rechtvaardigen. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat verzoeker zelfs na zeven jaar bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen, gezien dit zijn eigen leven en de gebeurtenissen in zijn omgeving die volgens verzoeker de aanleiding waren van zijn vertrek uit Irak betreffen.

Daar waar verzoeker nog wijst op de context van zijn onstuimige vlucht, waarbij hij in allerijl zijn herkomstregio heeft verlaten vanwege de opmars van IS in de zomer van 2014, dient vastgesteld dat verzoeker ondanks de onstuimigheid van de situatie er klaarblijkelijk toch in geslaagd is om een aanzienlijke som geld mee te nemen om met een smokkelaar Irak te kunnen verlaten (verklaring DVZ, punt 36; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker ook over de omstandigheden van zijn vertrek uit Irak geen duidelijk beeld schept en dat de vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent, die steun vinden in het administratief dossier, overeind blijven. Verzoeker maakt bijgevolg evenmin aannemelijk dat hij in Bardiya verbleef voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak.

11. In het verzoekschrift verwijst verzoeker naar algemene informatie waaruit blijkt dat Bardiya in de zomer van 2014 het slagveld is geweest van hevige gevechten tussen IS en de Peshmerga.

Het betekent echter niet dat, omdat verzoekers relaas geënt is op publiek bekende gebeurtenissen, verzoeker in de buurt van Bardiya verbleef ten tijde van deze gebeurtenissen, noch dat hij deze gebeurtenissen zelf heeft ervaren. Verzoeker slaagt er middels zijn verklaringen niet in zijn aanwezigheid in de omgeving van Bardiya ten tijde van de inval van IS aannemelijk te maken. Verzoeker kan met zijn verwijzingen naar algemene informatie niet volstaan om de waarachtigheid van zijn asielerelaas aan te tonen.

12. Verzoeker houdt vol dat het aannemelijk is dat hij geen contact meer heeft met familieleden of kennissen uit zijn dorp van herkomst, gezien de grootschalige gevechten op het moment van zijn vertrek. Hij stelt dat hij zijn familie heeft trachten traceren via Facebook, maar dat hij analfabeet is en zijn Facebookaccount beheerd wordt door zijn vrienden.

Er dient hernomen dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden analfabetisme, noch aan zijn bewering dat zijn Facebookaccounts worden beheerd door zijn vrienden.

De vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande verzoekers familiaal netwerk in Irak zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Deze luiden als volgt:

“Daarnaast biedt u het CGVS geen zicht op uw sociale netwerk in Irak en trachtte u het CGVS op dit punt zelfs doelbewust te misleiden. U stelde dat u sinds uw plotse vlucht in 2014 nooit meer iets gehoord hebt van uw ouders, broers, zus of ooms en tantes (CGVS p.10 en p.13-14). U hebt geen idee of ze nog in leven zijn of waar ze zich kunnen bevinden. U hebt ook geen idee of andere kennissen uit uw regio de inval van IS overleefd hebben en waar deze zich eventueel bevinden. U stelde uitdrukkelijk dat u geen familie of kennissen hebt in de Koerdische Autonome Regio (CGVS p.10, p.14 en p.30). U zou niemand kennen die zich momenteel in Zakho bevindt en u wist zelf niet of u contact had met personen die in Dohuk wonen (CGVS p.19-20). Over dit laatste kan opgemerkt worden dat het bijzonder ontwijkend overkomt dat u zelf niet zou weten of u nog in contact staat met personen die momenteel in Dohuk wonen, temeer gezien u reeds sinds 2014 op zoek zou zijn naar uw vermiste familieleden in Irak. Uit de gegevens op uw facebookprofiel blijken zaken die fundamenteel indruisen tegen deze bovenstaande verklaringen (zie infra; zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, Cedoca New Media Unit (NMU), Check médias sociaux et recherches dossier 20/14231, 24/02/2021).

U zei dat u geen vriendschapsverzoeken van vreemden aanvaardde. U had via facebook geprobeerd om contact te leggen met familie maar dat was niet gelukt. Zo zou u de naam van uw oom Z. opgezocht hebben maar kreeg u enkel foto's van andere mensen. U stelde uitdrukkelijk dat u uw oom Z. niet had kunnen terugvinden op facebook. U had wel heel veel andere personen met de naam Z. teruggevonden, maar u had niemand van hen toegevoegd als vriend (CGVS p.19). Echter, in de vriendenlijst van uw facebookaccount met profielnaam 'J.K.' (CGVS p.18) staat een persoon met de naam 'Zi. O R.' die afkomstig is van Zakho, universitair geschoold zou zijn en momenteel in Dohuk verblijft. U hebt comments geplaatst bij tal van foto's van deze persoon en ook Zi. reageert op uw foto's (zie p.6 en p.34-37 rapport NMU). Er werd u tijdens uw persoonlijke onderhoud de profielfoto van deze persoon getoond, waarop u antwoordde dat u geen idee hebt wie deze persoon zou zijn. U stelde dat er miljoenen mensen zijn die Z. of R. heten en dat uw vrienden voor u facebookcontacten opzochten omdat u zelf niet kan lezen (CGVS p.32-33). Dit komt weinig overtuigend over gezien u even voordien gesteld had dat u uw oom niet had kunnen terugvinden op facebook en dat u geen vreemden toevoegde aan uw contactpersonenlijst, en gezien jullie klaarblijkelijk actief reageren op elkaars foto's. Ook blijkt uit het onderzoek van NMU dat u tevens via instagram bevriend bent met het instagram account van deze oom (zie p.2 en p.7 rapport NMU). Deze elementen tonen aan dat u wel degelijk nog contact hebt met uw oom Z. in Irak, wat het vermoeden doet rijzen dat u tot op heden banden onderhoudt met familie in Irak, doch dat u dit tracht achter te houden voor het CGVS. De vaststelling dat u niet de waarheid vertelt over uw huidige contacten met uw (familiale) netwerk in Irak, doet eveneens afbreuk aan uw vluchtrelaas op zich waarbij u stelde dat u uw familie en dorp plotsklaps moest achterlaten en dat sindsdien iedereen vermist zou zijn.

Naast uw oom Z. blijkt uit uw facebookaccount dat u nog met talloze andere personen in Irak contacten hebt, waaronder een aanzienlijk aantal die een link vertonen met Zakho en/of Dohuk. Zo worden er comments bij uw foto's uitgewisseld door een heel aantal personen die verblijven in Zakho of Dohuk, die van deze plaatsen afkomstig zijn of die er onder meer gestudeerd zouden hebben. Ook onderhoudt u zowel via facebook als via instagram actief contact met een persoon genaamd 'Tengezar Ahmed', die gestudeerd zou hebben in Zakho en daar tot op heden verblijft. Slechts een beperkt aantal van uw facebookvrienden zijn ook afkomstig van Mosul (zie p.5-7 rapport NMU voor een gedetailleerd overzicht van deze facebookcontacten). Uit het geheel van deze informatie blijkt dan ook dat u niet enkel met uw oom Z. maar ook met talloze andere personen in Irak contact hebt, en bovenal met personen die zich in de Koerdische Regio van Irak bevinden, wat rechtstreeks indruist tegen uw verklaringen bij het CGVS hierover. U verklaarde immers dat u, behalve in Mosul en Bardiya, nergens familie had en u ontkende vervolgens uitdrukkelijk dat u familie of vrienden had in de Koerdische Regio van Irak (CGVS p. 14). Uw bewering dat u in Irak nooit elders heeft gewoond staat immers in schril contrast met voormelde informatie die het CGVS terugvond via sociale media en waaruit blijkt dat u banden hebt met de provincie en/of stad Dohuk/ Duhok in de Koerdische Autonome Regio. Hieruit blijkt dan ook verder dat u het CGVS doelbewust geen zicht biedt op uw contacten met uw (familiale) netwerk, noch op de werkelijke herkomstregio van u en/of uw familie.

Overigens dient opgemerkt dat u een facebookaccount probeerde achter te houden voor het CGVS. U zei dat u een facebookaccount had onder de naam 'J.K.' (CGVS p.19) en op de vraag of u nog een ander facebookaccount had antwoordde u uitdrukkelijk van niet (CGVS p.18). Echter, na onderzoek van uw facebookactiviteiten blijkt dat u wel degelijk over een tweede facebookaccount beschikt, namelijk onder de naam 'J.Ko.' waarop u duidelijk te zien bent op de foto's die u met dit account postte (zie p.9-

10 rapport NMU). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat u tegenover het CGVS enkel het account kenbaar maakte dat sterk afgeschermd is op facebook, terwijl u nog een ander account hebt waarmee u klaarblijkelijk tal van comments en foto's post (zie rapport NMU).

Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw familiebanden, wat de vaststelling dat u geen zicht biedt op uw werkelijke familiale netwerk en situatie versterkt. U stelde immers dat u in Bardiya bent geboren en daar uw hele leven hebt gewoond. U zou nooit in de naburige stad Zummar zijn geweest, en als u de dieren hoedde passeerde u wel andere dorpen, maar u zou deze dorpen nooit binnen zijn gegaan (CGVS p.4-6). Hieruit kan redelijkerwijze afgeleid worden dat de kern van uw leven, activiteiten en sociale en familiale netwerk zich in uw dorp Bardiya afspeelde. Uit uw verklaringen bleek dat een belangrijk deel van uw familie zich in bij u in Bardiya bevond, maar u legde ernstig tegenstrijdige verklaringen af over deze familieleden. Zo stelde u eerst dat uw oom Mohammed Ramadan drie zonen en twee dochters had. U voegde zelfs details toe over het leven van deze oom, nl. dat zijn kinderen allen jonger waren dan u, dat hij ook in Bardiya woonde en dat hij samen met uw vader voor Haji Shahr werkte (CGVS p.11-12). Later in uw persoonlijke onderhoud zei u evenwel dat deze oom twee zonen en één dochter had. Meteen daarna paste u uw verklaringen weer aan en zei u dat hij drie zonen en geen dochters had en noemde u de namen van zijn drie zonen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden zei u dat u nooit gezegd had dat uw oom Mohammed Ramadan nog twee dochters had (CGVS p.31), wat evenwel onwaar is en dus niet beschouwd kan worden als afdoende verklaring. Ook over de kinderen van uw oom A.R. legde u tegenstrijdige verklaringen af. Eerst zei u dat hij twee zonen en één dochter had (CGVS p.12), later stelde u dat hij twee zonen en geen dochters had. Hier zei u bij confrontatie dat u zich echt niet kon herinneren dat u ooit gezegd had dat uw oom nog een dochter had (CGVS p.31). Dat u ook over het gezin van deze oom tegenstrijdige verklaringen aflegde doet bevreemdend aan, aangezien u zei dat hij ook in Bardiya en zelfs naast jullie gewoond zou hebben. Ook deze oom werkte samen met uw vader voor Haji Shahr (CGVS p.12). Voorts kon u zich wel de namen van uw twee tantes langs vaderszijde herinneren, maar wist u niet meer hoe uw twee tantes langs moederszijde heetten, hoewel zij ook bij u in het dorp Bardiya woonden. U stelde vaagweg dat zij "drie à vier kinderen" hadden (CGVS p.21). U legde evenzeer tegenstrijdige verklaringen af over uw familieleden die in Mosul woonden. Zo zei u eerst dat uw oom S. vier kinderen had (CGVS p.12-13), later stelde u dat hij slechts twee kinderen had (CGVS p.32). Tevens zei u eerst dat uw oom Z. twee kinderen had (CGVS p.13), later zei u dat hij drie kinderen had, om vervolgens meteen uw verklaringen aan te passen en te stellen dat hij vier kinderen had (CGVS p.32). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelde u dat u kampte met geheugenproblemen omdat u zich psychologisch niet goed voelde en u zich niet goed meer kon concentreren (CGVS p.21 en p.32). Er mag echter van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn eigen familiale situatie slechts met moeite kan weergeven (CGVS p.33), verwacht worden dat hij binnen redelijke termijn medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn problemen te staven en/of te laten behandelen, hetgeen u nagelaten heeft om te doen. Zoals hierboven reeds gesteld, biedt u het CGVS op deze manier geen zicht op uw werkelijke leefsituatie en uw familiale netwerk. Dat u niet in staat was om te verduidelijken welke neven, nichten, ooms en tantes er bij u in het dorp en zelfs naast u gewoond zouden hebben, doet mede afbreuk aan de aannemelijkheid van uw verklaring dat u uw hele leven lang tot uw vertrek uit Irak in dit dorp verbleven zou hebben.

In het licht van bovenstaande dient opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u zelf niets zou hebben ondernomen om uw familie te traceren, wat verder afbreuk doet aan uw bewering dat uw gehele familie en al uw kennissen vermist zouden zijn. U zei dat u sinds uw plotse vlucht uit Irak in de zomer van 2014 nooit meer iets vernomen hebt van uw familie. Gevraagd of u iets ondernomen hebt om uw familie terug te vinden, zei u dat u in Turkije aan mensen vroeg of zij iets over uw familie wisten, echter tevergeefs (CGVS p.10 en p.15). U zou nog nooit gehoord hebben van het Rode Kruis, laat staan van hun traceerdienst, een internationaal geworteld netwerk van het Rode Kruis dat familieleden meehelpt opsporen indien het contact vanwege migratie verloren is gegaan (CGVS p.29; zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Nochtans wordt u begeleid door een advocaat en zijn er in het opvangcentrum waar u verblijft medewerkers waartoe u zich kan richten, wat het mede onaannemelijk maakt dat u volstrekt niet op de hoogte zou zijn van eventuele mogelijkheden om vermiste familieleden te helpen traceren. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u nog nooit van deze instantie gehoord zou hebben en duidt op een ernstig gebrek aan interesse en initiatief ten aanzien van uw eigen situatie. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familiale situatie.

Aanvullend stelt het CGVS vast dat u onaannemelijke verklaringen aflegde over uw gsm-bezit bij uw vlucht uit Irak, en aldus over uw mogelijkheden om uw familie te contacteren. U zei dat u op het moment van uw vlucht uw gsm bij had (CGVS p.24). Gevraagd of u dan met uw gsm uw familieleden had proberen opbellen, zei u dat u geen telefoonnummers had van uw familie en dat u uw gsm enkel

gebruikte als zaklamp om uw weg te verlichten (CGVS p.29). Deze verklaring komt evenwel bijzonder weinig overtuigend over en wijst opnieuw in de richting dat u het CGVS zaken op de mouw tracht te spelden.”.

Gezien verzoeker in het verzoekschrift nalaat valabele argumenten aan te voeren ter weerlegging van voormelde motiveringen, blijven deze staande.

13. Verzoeker meent verder dat er disproportioneel veel belang wordt gehecht aan de gegevens uit dit Facebookaccount in vergelijking met verzoekers verklaringen over zijn herkomst, profiel en psychische gezondheidsproblemen.

De commissaris-generaal beschikt over een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn. Indien dit impliceert dat de commissaris-generaal zich op objectieve gronden dient te steunen, dan betreft dit alle relevante gegevens van het administratief dossier, waaronder niet alleen landeninformatie of de feiten zoals aangebracht door de asielzoeker, maar ook de inhoud van zijn Facebookaccounts (zie rapport NMU).

Het blijft in de eerste plaats verzoeker die het objectieve en ernstige karakter van zijn voorgehouden vervolging dient aannemelijk te maken. Verzoeker liet echter na zijn asielrelaas genoegzaam te adstrueren, waardoor de commissaris-generaal op basis van verzoekers verklaringen en de informatie die kon worden afgeleid uit zijn Facebookaccounts kon volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen duidelijk zicht wenste te scheppen over zijn profiel, achtergrond, netwerk, verblijfplaatsen, reisroute en vertrekmotieven uit Irak.

14. In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker actief is op sociale media, contacten met heel wat personen in Irak onderhoudt en nieuws- en informatiekanalen volgt (waaronder verschillende die betrekking hebben op Zakho), zodat dat het gegeven dat verzoeker geen inspanningen heeft geleverd om zich te vergewissen van de situatie in Bardiya na zijn vertrek op een dermate gebrek aan initiatief en interesse in hoofde van verzoeker dat aan zijn verklaringen over zijn recente verblijfplaats Bardiya en de inval door IS geen geloof kan worden gehecht.

15. Verweerder kon terecht besluiten dat de onaannemelijke verklaringen van verzoeker aangaande zijn gedwongen vertrek uit Bardiya, zijn desinteresse in de regio na zijn beweerde vertrek, zijn ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn netwerk, de talrijke connecties met mensen uit Dohuk en/of Zakho en het ongeloofwaardig bevonden analfabetisme erop wijzen dat verzoekers beweringen dat hij nooit elders in Irak heeft verbleven dan in Bardiya en dat hij in Irak geen kennissen of familie zou hebben buiten Bardiya en Mosul niet aannemelijk zijn.

16. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gesteld dat hij te kampen heeft met psychische en geheugenproblemen, dat er omwille van de COVID-19 pandemie geen fysieke consultaties bij een psycholoog konden georganiseerd worden en dat niet duidelijk is op basis van welke motieven verweerder concludeert dat verzoeker over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn relaas op een zelfstandige manier uiteen te zetten. Verder legt verzoeker bij het verzoekschrift een psychologisch attest neer en betoogt hij dat zijn psychische toestand een invloed heeft gehad op zijn verklaringen (stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift). Bij aanvullende nota van 28 oktober 2021 legt verzoeker een neuropsychologisch rapport en een voorschrift neer.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Het bij verzoekschrift neergelegde medisch attest van 20 augustus 2021 vermeldt dat verzoeker lijdt aan chronische posttraumatische stress en een aanpassingsstoornis met een anxio-depressieve stemming als reactie op meerdere stressfactoren die resulteren in klinisch significant lijden. Verder wordt in het attest melding gemaakt van slaapproblemen, depressieve gedachten, cognitieve moeilijkheden (met name concentratie- en geheugenproblemen wat hem stress oplevert), nervositeit en geprikkeldheid, traumatische herinneringen, een tic-stoornis en stemmingsstoornissen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de asielpcedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

Verder kan op basis van het bij verzoekschrift neergelegd medisch attest niet besloten worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde verklaringen over zijn eigen leven, zijn familiale situatie en de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen gedurende de procedure. Immers, het medisch attest geeft summier aan dat verzoeker lijdt aan post-traumatische stress en cognitieve moeilijkheden, waaronder geheugenproblemen, doch bevat geen enkele informatie over hoe men tot deze diagnose kwam, noch over de aard en het verloop van de geheugenproblemen. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen omtrent zijn leefwereld, familiale situatie en de gebeurtenissen die tot zijn vlucht uit Irak hebben geleid. Het attest is derhalve niet van aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden profiel, verblijfplaatsen en vluchtrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen.

Bij aanvullende nota legt verzoeker een neuropsychologisch rapport en een voorschrift neer. Uit het neuropsychologisch rapport kan blijken dat verzoeker zowel op het niveau van zijn korte als lange termijngeheugen gebreken vertoont en dat hij aandachtsproblemen heeft, mogelijks toe te schrijven aan een depressie. Daargelaten dat uit het rapport blijkt dat de resultaten van de onderzoeken naar verzoekers geheugen- en aandachtsproblemen in de negatieve zin beïnvloed zijn door communicatieproblemen met de tolk (via telefoon, verschillend dialect) en de hiermee gepaard gaande langere duur van de onderzoeken, kan nergens uit het rapport blijken in welke mate de vastgestelde geheugen- en aandachtsproblemen een invloed hebben gehad op de door verzoeker afgelegde verklaringen in het kader van onderhavige procedure. Er wordt gewag gemaakt van verzoekers problemen met zowel het korte als lange termijngeheugen, maar nergens vermeldt op welke wijze deze geheugenproblemen zich manifesteren, noch wat de invloed is op verzoekers capaciteiten zijn eigen leven en ervaringen toe te lichten. De neuropsycholoog stelt geenszins dat verzoeker niet in staat zou zijn om deel te nemen aan onderhavige procedure, noch dat hij geen coherente en consistente verklaringen af kan leggen omtrent zijn leefwereld, familiale situatie en de gebeurtenissen die tot zijn vlucht uit Irak hebben geleid.

Voorts blijkt uit het dossier zelf dat verzoeker in staat is aan het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming bij te dragen. Verzoeker kon gedurende de procedure antwoorden op alle vragen van de respectievelijke gehoren (verklaringen DVZ van 29 mei 2020; vragenlijst CGVS van 19 augustus 2020; persoonlijk onderhoud van 19 januari 2021). Verzoeker maakte tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar melding van zijn psychische en geheugenproblemen, maar uit zijn verklaringen zelf kan niet blijken dat hij hierdoor verhinderd was om volwaardige verklaringen af te leggen inzake zijn eigen leefwereld en de reden(en) voor zijn verzoek om internationale bescherming. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* manifest eenvoudige en duidelijke vragen heeft gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden zowel open als concrete vragen gesteld.

Uit de attesten en het voorschrift, die werden gevoegd bij het verzoekschrift en de aanvullende nota, is aldus niet op te maken dat verzoekers psychische problematiek hem verhindert om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen inzake de reden(en) van zijn verzoek om internationale bescherming. De psycho-medische stukken geven bijgevolg geen nuttige en dienstige verklaring of verschuiving voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen aangaande zijn profiel, familiale situatie, verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak en – hiermee samenhangend – vertrekmotieven.

17. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde identiteitskaart zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

18. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

19. Aan verzoekers Iraakse nationaliteit wordt *prima facie* niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Bardiya, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het blijkt derhalve dat verzoeker geen elementen aanbrengt die kunnen aantonen dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS